

forslaget omtalte, kunne begrunde et Forlangende om en Navneforandring. Saa forekommer det mig, at Loven fra i Fjor har i det hele taget ikke noget at sige. Jeg troede, at Loven havde til Hensigt at komme ud af det Uføre, man var kommen ind i ved, at et Navn kunde blive taget af en Familie eller en Mand, hvem det slet ikke tilkom, saaledes at Navnet blev spredt ud over Landet gennem flere Generationer. Nu troede jeg, at Familierne skulde have Ret til at hævde deres Navn, dog at der kunde være Grund til i enkelte bestemte Tilfælde at tillægge enkelte Familier saadanne Navne, saaledes at navnlig ogsaa Spindesiden fik Ret til at føre dette Navn ogsaa for deres Afkom. Det kan jeg forstaa, men jeg kan ikke forstaa, at man vil blive ved at være i dette Uføre, og at en Mand, fordi han har stjaalet et Navn og beholdt det gennem 20 Aar, skulde kunne søge kongelig Bevilling til at bære det fremdeles. Det er mig ufatteligt, og jeg synes ikke, at en Lov som den her foreslaaede vil have meget at sige.

Justitsministeren (Alberti): Naar det ærede Medlem sagde, at jeg havde udtalt, at jeg, hvis Lovforslaget ikke blev vedtaget, vilde i stor Stil udfærdige Navnebevillinger, er det kun rigtigt, hvis det ærede Medlem vil forandre Ordene til, at jeg vilde blive nødsaget til i stor Stil at udfærdige Navnebevillinger, idet der ganske sikkert i overordentlig stort Omfang vilde komme Ansøgninger fra Folk, som opfyldte de almindelige Betingelser for ad administrativ Vej at faa Navnebevilling. Man maa nemlig huske paa, at det, her er Tale om, er slet ikke at give Folk et Navn, de vilkaarligt vælge, men at give Folk Ret til at beholde et Navn, de have været kendte under i 20 Aar. Nu er der ikke Tvivl om, at naar vi i Navneloven have en Bestemmelse, der træder i Kraft, om jeg mindes ret, den 1. Juli d. A., hvorefter ingen maa under Strafansvar bære et Navn, han ikke har juridisk Ret til, saa ville næsten alle de Folk, der overhovedet have Raad dertil, og som i 20 Aar eller derover have baaret et vist Navn, komme og søge om Bevilling til fremdeles at bære dette Navn. Saa vil det være nødvendigt at forlange Bevillingsgebyret af dem, der kunne betale, medens de, der ikke have Raad, efter den gældende Praksis, for saa vidt de have Attest om Uformuenhed, kunne forvente at faa Be-

villingen gratis. Det, som sker ved denne Lov, er kun, at man befrier alle disse Folk for at have en betydelig Udgift for at bevare et Navn, som de i 20 Aar eller derover have været kendte under. Dette er noget ganske andet end det Forbehold, der blev gjort ved Navneloven i Fjor, hvorefter de Personer, der i flere Generationer havde været kendte under visse Navne, kunde faa gratis Navnebevilling indenfor en vis Tid. De her i Forslaget omtalte Personer ere en Klasse Personer, som man ikke har tænkt paa den Gang, men som det utvivlsomt er rigtigt at tænke paa, Folk, der vel ikke gennem Generationer, men gennem en lang Aarrække have baaret et bestemt Navn, som de ikke ønske forandret, men ville beholde, som det er.

la Cour: Ja, men det kan jo være, at vedkommende Slægt, der med Rette bar det paagældende Navn, ønsker at bevare det for sig selv. Jeg kender Eksempler paa, at Folk ere komne til fremmede Egne, hvor man slet ikke har kendt deres oprindelige Navn, og saa i 20 Aar ere gaaede under et andet Navn, som de falskelig have antaget. Skal man derfor give dem Ret til at antage Navn efter en Slægt, som de slet ikke tilhøre? Jeg kan ikke se, at der er nogen Rimelighed derfor.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Ændringsforslagene under Nr. 1 og 2 af *Udvalget* (se Tillæg B.), *Lovforslagets Tekst* (se Tillæg C.), saaledes ændret, og dets *Overgang til 3die Behandling vedtoges* uden Afstemning.

Man gik derefter til:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Foranstaltninger til Tuberkulosens Bekæmpelse.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 868 ff.).

Intet Ændringsforslag var stillet.

Lovforslaget i dets Helhed sattes til Forhandling.

Ingen begærede Ordet.